

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 38/96

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 1996 o späťvzati návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania o súlade všeobecne záväzného nariadenia Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Devínska Nová Ves s Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a zákonmi takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky sa n e p r i p ú ť a.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bol doručený 25. júla 1996 návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 písm. c) Ústavy Slovenskej republiky a 37 až 41 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. o súlade všeobecne záväzného nariadenia Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Devínska Nová Ves č. 2 z 23. mája 1995 s Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd, uvedenou ústavným zákonom č. 23/1991 Zb., zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a zákonom č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov. Uvedené všeobecne záväzné nariadenie zakazuje požívanie alkoholických nápojov na

verejných priestranstvách v Mestskej časti Bratislava Devínska Nová Ves a podľa návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky nie je v súlade s čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1, 2, čl. 67 a 68 Ústavy Slovenskej republiky; čl. 2 ods. 3 a čl. 4 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd; 6 ods. 1 zákona o obecnom zriadení a 15 ods. 2 písm. a) zákona o Bratislave.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky oznámil 26. augusta 1996 Ústavnému súdu Slovenskej republiky, že svoj návrh na začatie konania v uvedenej veci berie späť. Späťvzatie návrhu odôvodnil skutočnosťou, že 2 ods. 2 zákona č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb novo upravil postavenie obcí a miest na úseku ochrany pred zneužívaním alkoholických nápojov.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon. V konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky a podľa prvého oddielu druhej hlavy zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. generálny prokurátor Slovenskej republiky ako subjekt oprávnený podať návrh na začatie konania podľa čl. 130 ods. 1 písm. e) Ústavy Slovenskej republiky má postavenie štátneho orgánu.

Návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky mal náležitosti podľa 20 ods. 1 a 37 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z. Návrh nebol neprípustný podľa 24 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z., ani nebol dôvod ho odmietnuť podľa 25 ods. 2 tohto zákona. Podľa 18 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z. konanie pred ústavným súdom sa začne dňom doručenia návrhu ústavnému súdu.

Záujem na ochrane ústavnosti je natoľko závažný, že v konaní pred ústavným súdom predkladateľ návrhu nemá neobmedzené právo disponovať svojím návrhom.

Dispozíciu navrhovateľa s podaním na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky zákon č. 38/1993 Z. z. výslovne upravuje len v konaní o ústavnej sťažnosti podľa 54 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z.

Podľa 54 zákona č. 293/1995 Z. z.: "Ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, Ústavný súd konanie o nej zastaví. To neplatí, ak Ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa z dôvodov hodných osobitného zreteľa."

Podľa 31a ods. 1 citovaného zákona: "Na konanie a rozhodovanie o prijatom podnete sa primerane použijú ustanovenia tretej časti druhej hlavy štvrtého oddielu tohto zákona."

Zákon teda umožňuje iba fyzickej alebo právnickej osobe, aby vzala späť ústavnú sťažnosť alebo podnet, pričom aj v konaní o takých podaniach ponecháva ústavnému súdu možnosť úvahy, či záujem o ochranu ústavnosti nie je dôležitejší, než rozhodnutie predkladateľa návrhu vziať návrh späť.

Zákon č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z. generálneho prokurátora Slovenskej republiky neopravňuje vziať späť návrh, ani neumožňuje Ústavnému súdu Slovenskej republiky zastaviť konanie, ktoré sa začalo podľa 18 ods. 3 písm. a) citovaného zákona. Ústavný súd Slovenskej republiky ako súdny orgán ochrany ústavnosti považuje ochranu ústavnosti za prvoradú a rozhodujúcu, a preto okrem týchto skutočností späťvzatie návrhu posudzoval aj z hľadiska ďalších ustanovení Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky: "Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu."

Generálny prokurátor predložil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh vo veci ochrany ústavnosti, lebo v rámci ochrany zákonnosti nie je oprávnený zabezpečiť odstránenie stavu, ktorý podľa jeho názoru nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Dôvodom späťvzatia návrhu nie je zmena alebo zrušenie všeobecne záväzného nariadenia, ktoré podľa jeho názoru nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Právny predpis, ktorého nesúlad s Ústavou Slovenskej republiky namietol, je stále platný, a preto aj naďalej pretrváva stav nesúladu s ústavou. Príčinou späťvzatia návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 písm. c) Ústavy Slovenskej republiky je prijatie zákona č. 219/1996 Z. z. Tento zákon v 2 ods. 2 ustanovil: "Obce môžu vo svojich územných obvodoch alebo v určitých častiach svojho územného obvodu obmedziť alebo zakázať v určitých hodinách alebo dňoch predaj, podávanie alebo požívanie alkoholických nápojov v zariadeniach spoločného stravovania, v predajniach potravín alebo na iných verejne prístupných miestach."

Podľa 15 zákona č. 219/1996 Z. z. tento zákon nadobudol účinnosť 1. augusta 1996. Všeobecne záväzné nariadenie Miestneho zastupiteľstva mestskej časti Bratislava Devínska Nová Ves č. 2 bolo prijaté 23. mája 1995, teda dlho pred účinnosťou zákona č. 219/1996 Z. z. Miestne zastupiteľstvo mestskej časti Bratislava Devínska Nová Ves neprijalo všeobecne záväzné nariadenie č. 2/1995 na základe splnomocnenia 2 ods. 2 zákona č. 219/1996 Z. z. Jeho nesúlad s Ústavou Slovenskej republiky, ktorý namietol generálny prokurátor Slovenskej republiky, stále pretrváva a to bez príčinnej súvislosti so zákonom č. 219/1996 Z. z.

Ústavný súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené okolnosti rozhodol, že späťvzatie návrhu generálnym prokurátorom Slovenskej republiky nepripúšťa a v konaní pokračuje podľa čl. 125 písm. c) Ústavy Slovenskej republiky a prvého oddielu druhej hlavy zákona č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 1996